

MAGYAR KURIR

Bétsből, Februárius' 20-dikán 1818.

Frantzia Ország.

A' Követek' kamarájának Jan. 26. d. kán tartott ülésében elébb a' hadi dolgok osztályában Alsó Status-Titoknok *Allent* úr mind azokat az okokat rövideden össze summázta, mellyek eddig a' Rekrutázás Törvénye mellett vagy ellen fennfurogtak, és különösen azokat az erősségeket fejtegette-ki, mellyek a' Biztosságot arra határozták, hogy az, a' jóvallott hozzáadások mellett, a' törvénynek megállását ajánlja. Azután Hadi Minister Marsall *Gouvion St. Cyr* kérte, hogy beszédét hallgassák-meg, melly lehető rövidséggel ide megy-ki: Uraim! Azokat a' sokféle kifogásokat, mellyeket sokan a' megfontolásra feltett törvényjóvállás ellen tettek, szándékozom össze foglalva megfejteni. A' törvényjóvállásnak mind a' 3 fő pontjait felveszem. Mikor a' Conscriptio eltöröltetett, senki se tagadta-meg a' Királytól, hogy sereget tarthasson, sem a' Követektől, hogy Királyjoknak azt adhassanak. Soha sem volt az önnönvállalkozás elégséges rendes hadiseregnek formálására. Már a' Feudale Systemának kényszerített szolgálat volt a' fundamentuma. Azután hasonlóképpen kényszerítve kellett a' katonákat kiállítani. Illyen katonák tették XIV. Lajos seregének az erejét. És mi volt ez egyéb Conscriptiónál, mellyre azonban csak az egy polgárok rendje köteleztetett; valószínűs Conscriptio volt az; mindazáltal az egyformaságának megsértése nélkül. (Er-

re tapsoltak). Kényszerített katonákat kívánni tehát é'szerént annyi volna, mint a' Conscriptiót a' szabadságoknak megtartása mellett kívánni. 1783-ban békeség idején 168,000-nek kellett lenni a' seregnek, ide nem számlálván az idegen és Helvetziai katonákat, kik 26,000-ret tettek; e' szerént tehát maradt 142 ezer nemzeti rekruta a' tartásra, mellynek 8-ad részét kellett minden esztendőben megújítani, az az 17,600 embert. Most midőn a' Legióknak száma 150,000-re megy, és az Armadiának békeség idején 240,000-ből kell állani, hogy lehetne reményleni, hogy az önként vállalkozás elegendő katonát adhatna az Országnek? Ha az elégséges lett volna, nem kellett volna a' Conscriptióhoz nyulni 1798-ban is, mikor *Jourdan* volt a' Hadi Minister, *Bonaparte* pedig Egyiptomban volt. Soha sem került az önkéntvállalkozásból 3,500 embernél több esztendőnként. Hogy most a' régi katonáknak ajánlásaikat el nem lehetett fogadni, részszerént a' Kintstárnak bajos környülállásai, részszerént más dolgok voltak az okai. A' jelenvaló törvény erejénél fogva a' tartalék sereghez fogának azok adattatni. — Azt hiszik, hogyha felpénzt kapnának az önkéntvállalkozók, elég ember lenne önként katonává; de ha még azok sem érnek semmit, a' kiket felpénz nélkül verbuálnak, ugyan mit érnének azok, a' kik mintegy eladják magokat. Ha 40,000 embert kiállithat Frantzia Ország minden esztendőben, minek a' Kamarának esztendőnként való

voksa. A' törvény sokkal jobb, mint ez az időszakosként való voksolás, melyből még az a' veszedelem is következhetne, hogy egyszer megeshetne, hogy majd katonát se kapna a' Király. A' tartalék-seregre nézve a' Veteranusok Legióját javasolta, ezt mondván; nem vehetjük mi olyan Reservának hasznát, mellynek még akkor kell a' fegyvert forgatni és a' hadi fenyték tartását tanulni. Hogy pedig ez a' Veteranusok Legiója soha veszedelmes nem lehet a' szabadságra nézve, onnan tesszik-meg; mivel tsak a' törvénytévő hatalom' mind a' 3 ágainak megfontolása után hozandó törvény erejénél fogva lehet annak parantsolni. Arra nézve hogy némellyek a' tartalék seregre való tekintetből azt itélték, hogy bizonyos rendű emberekből kelljen annak állani, ezt a' kérdést lehet feltenni: Két sereg, és két nemzet legyen - é Frantzia Országban? Vallyon meghívjuk - é a' haza szolgálatjára azokat a' férfiakat, kik hirt nevet szerettek magoknak, vagy veszedelmeseknek jelentsük e' ki őket nyugodalomban való léttekért? Eltagadja-é Frantzia Ország azokat a' bajnokokat, kiket még sem egészen szünt-meg Europa tsudálni? Nem! Nem háládatlanságban áll a' mi boldogságunk, és a' Statusoknak boldogsága nem bizodalmatlanságban. A' Király nem akarja, hogy legyen Frantzia országban olly erő, melly az övé ne legyen. Ne féljeteK, hogy a' Veteranusok az ígéretek meg nem tartásáért panaszkodni fognak. Tudják öK, hogy öK a' hazáéi, és hogy ez számot tart reájok. — A' fellyebbmozdulásra nézve azt jegyezte-meg a' Minister, hogy annál szükségesebb változhatatlan regulákat szabni e' végre mennél inkább igaz az, hogy a' katoná is tsak úgy figyelmez szivesen kötelességeire, ha látja, hogy az azokból folyó jussokat tekintik; a' régibb szolgálat mindég jus gyanánt szolgál, bizonyos

határok közzé szorítva még jobb lenne az. A' Biztosságnak a' VI-dik Tzikkelyre tett meghatározásai sem a' Királyi felsőségnek, sem a' sereg erköltsiségének nem használnak. Nem kell félni attolis, hogy az új Törvény rémülést terjeszt-el; némelly Orátoroknak aggodása nem ragadt el mindenre (erre nevettek). Sőt éppen ellenkező módon van a' dolog, mert attol fogva, miolta ez a' Törvény szóban forog, igen sok Altisztek jelentették magokata' szolgálatra. Végezetre azt jegyezte-meg a' Minister, hogy a' Király ez által az új Törvény által fejtí azt meg, a' mit Frantzia Országának Elöljáró beszédében mondott! (Nagyon tapsoltak).

* * *

A' viziutifüvel (*Alisma Plantago*) már Frantzia Országban is tettek próbát. *Nantesből* írják, hogy bizonyos *de la Chevrolliere* revü helységben két tehenet megmart a' veszett kutya. Az egyiket igen nagyon, a' másikat pedig nem annyira sebesítette-meg. Az ezen helységbeli Pap, kinek volt a' fent nevezett plántából pora, mindjárt adott mind a' két tehénnek belőle. Az egyik a' mellyiknek kisebb volt a' sebje, nem akarta semmiképpen bevenni; de minekelötte a' nyavalya kiütött volna rajta, meg is döglött, — a' másik pedig melly nagyon meg volt sebesítve, hanem az orvosságot bevette, szépen kigyógyult.

Frantziaországának *Grand* Departamentumában egy Árendásnak a' gabonartartó házában annyira elszaporodtak a' búzaférgek, hogy alig tudta buzáját mártólök megmenteni. Egyszer erre a' gondolatra vetemedik, hogy gabonáját szépen rakásra hanyatván, bodzafa ágokkal befedeti. Más nap reggelig feléje sem megy az életesháznak, hanem ekkor eljövén nézi, hogy mit tsinálnak a' vendégek? tsak elbámul, midön egyetlen egy búzaférget sem lát sohol a' rakásban.

Maga sem akart magának hinni, forgatja kezével a' buzát, azt gondolván hogy talán csak bellyebb vették magokat; de itt sinsz egy is. Sőt az egész kamarában még a' falon se talált csak egyet is; mind elenyésztek. Már ha ez igaz, ugyan nagy jótétemény a' gabonával bánó vagy kereskedő emberekre, sőt minden gazdákra nézve, kiknek többé buzájokat nem kell az ártalmas férgectől féltetni.

Staël aszszonyságnak kézírásban hátra hagyott munkáját Könyváros *Delau-nay* 35,000 Frankon vettemeg.

A' Frantziaországban fekvő Austriai foglalo seregeknek fő Vezérjek Generalis Baró *Frimont*, kísérelővel együtt Jan. 24-dikén Freyburgba megérkezett.

Párisban egy igen különös per kerekedett ama hires Olasz éneklő *Catalani* aszszony, és *Tramezzani* között. *Catalani* Asz. Párisba vissza térvén, midőn éppen örült volna a' közönség, hogy már ennekutánna szép Olasz énekjátékokat fog hallani, mellyek az ő távolléte miatt nem lehettek tökéletesek, éppen akkor fosztatik-meg a' Tenort éneklőjétől a' Theatrum. *Catalani* Asz. a' megszomorodott közönséget így vigasztalta: ne busuljanak, az egész Olasz országban leg-hiresebb Tenort hozom én ide; a' mit meg is tselekedett. *Tramezzani* úrnak 20,000 frankot igérvén, ez Párisba megérkezett. El jön az este, mellyen *Tramezzaninak* legelső próbáját kellett adni. Minden nyughatatlansággal várta a' Theatrum idejét. Elkezdik a' játékot. *Tramezzani* megjelenik. Senki sem akarta elhinni, hogy ő az a' hires Tenor, de csak el kellett biz' azt hinni. Egyátallyában nem tetszett, sőt kifütyölték. *Catalani* Asz. látván a' dolgot, a' megsalattott közönség nevében kéri *Tramezzanit* hogy menjen vissza, úti költségét bőven megfizeti; de *Tramezzani* a' 20,000 Frankot kívánja. Még nem tudtak meg-

egyezni, és nem is fognak olly könnyen; mert ha bírórakél is a' dolog, nagy kérdés, hogy *Tramezzani*, kit csak Párisban nem szerettek, megsalattatásáért nem méltó-e a' 20,000 frankra; ellenben *Catalani* Asz. érdemetlennek adja-e azt?

Német Ország.

Udvari Tanácsos és Jénai Professor *Ocken* úr adott volt ki egy időtől fogva egy *Isis* tizimű újságot. Bizonyos tekintetben igen szabadon lévén az írva, felsőbb helyen jelentéstételet cránta. A' dolog megvizsgáltatván, úgy találták, hogy *Ocken* úr a' Veimarban fennálló nyomtatás szabadságával sokképpen vissza élt; mellyre nézve ellene per indíttatott. Ennek a' pernek e' következő szententzia vetelt véget: „az *Isisnek* kiadója 6 héti várbeli arestomra, költség megtérítésre, szententziájának közönségessévaló tételére, és írása' 195-dik darabjának confiscálására büntetteték, és hasonló bünhödéstől, sokkal keményebben lejandó meg büntettetés mellett intetik.“ A' szententziához hozzá vannak az okok is kötve, hogy miért kellett azt úgy hozni; minden vétkei az említett úrnak 4 Klaszsisokra osztatnak: 1) tulajdon Fejedelmellen való vétkek 2) a' helybeli Fő Hivatalok ellen 3) a' Német Fejedelmek 4) Külső Országi Hivatalok ellen tett vétkek. Azután a' pernek a' historiája röviden elő adódik, és végre a' mentő okok felvétetnek, és megtzáfoltatnak. Udvari Tanácsos *Ocken* úr különösen arra az erősségre támaszkodott, hogy a' Nagy Herczegségben a' nyomtatás szabadsága meg van törvénynél fogva állitva; továbbá hogy nem volt ő neki tzelja sérteni; végre azt mondja, hogy a' nyomtatást megkötő régi törvényeket a' jelenvaló nyomtatás szabadsága semmivé teszi. Ezeket, a' szententziában felhozott okok mind megtzáfolják, különösen abból a'

szempontból indulván-ki, hogy ha mindjárt nyomtatás szabadsága van is, de az nem azt teszi, hogy tehát szabadon lehet bünhödni. A' ki vétkesen ír, még rosszabb mint a' ki vétkesen beszéll vagy tselekszik; ezek egy szempillantásnyiak; de az irás örökkévalóvá teszi a' bünt. A' külső hatalmasságokra nézve hivatalosan kellett a' lépést tenni.

* * *

A' Bavariai Király ő Felsége Febr. 3-dikán költ végzésénél fogva az Országában utazóknak állapotját igen nagyon megjavítja az által, hogy azoknak tsak tsupa színes okokból való feltartóztatásokat, és holmi tsekélységekért eddig megtörtént befogattatásokat megtiltja, és tsupán tsak akkor engedi-meg, hogy valakinek tovább menésében gantsoskodjanak, ha elene igazi gyanú vagyon, és ekkor sem vissza, hanem oda parantsolja az olyanokat vitetni, a' hol tzéljokhoz legközelebb esik valamelly Politziai Felsőség.

B e l g i u m.

Belgiumban is újra munkába vétett a' nyomtatás szabadságával való visszaéléseknek egészen lejendő megszüntetése. Ennek a' hónapnak 30-dikán adta-be az Igasságszolgáltatására ügyelő Minister a' Tartományok' Követeinek kamarájába az azt illető törvényjovallást. Ez a' törvényjovallás mindeneknek előtte az 1816-diki Sept. 28-dikán hozott törvényt fosztja-meg erejétől, mivel az elégtelennek találtatott arra, hogy mind azon eseteknek elejét vegye, mellyekben a' nyomtatás szabadságával a' külső Hatalmasságokra nézve vissza lehet élni. A' Király, ugy mond a' Minister. és a' Tartományok meg vannak arról győzöttetve, hogy az említett törvényel a' feltett tzélt el nem lehet érní, mellyre nézve szükséges, annak rendeléseit még jobban kiszélesíteni. Különösen azokat a' jövevényeket vette-fel,

kik Belgium határain belől olyan motskolódó és gunyoló irásokat botsátnak világ eleibe, mellyek sem a' Fejedelmeknek, sem a' Ministereknek legkissebbet sem kedveznek. A' másik részében ezen törvényjovallásnak a' Fejedelmek ellen írt rágalmazó irások Szerzőji, kinyomtatóji, kiadóji, 's terjesztőji ellen legkeményebb büntetéseket tesz-fel, hogy azoknak a' Hatalmasságoknak részéről, kikkel ő Felsége jó egyetértésben kíván lenni, minden vádnak 's panasznak jó előre eleje vétetődjék-

Nyugoti India.

Haytiban, a' *Cap Henryben* kijövő újságnak multt esztendei December másodikán költ darabjában ezt olvassuk:

„Az Ország Constitutiójának 26-dik Tzikkelye azt rendeli, hogy senki se akadályoztasson-meg gondolatait kimondani, leírni, és kinyomtatattani. Az Irások, világ elébe való botsáttatásoknak ideje előtt semmi Censura alá ne vettessenek. Senki sem tartozik arról, a' mit nyomtatásban közönségessé tett, felelni, tsak akkor, mikor a' törvény parantsolja. — Ő Felsége a' Király mindég azon lévén, hogy a' megvilágosodás a' lehetőségig terjedjen alattvalóji között, azonban által látván azt, hogy ezt a' nagy tzélt tsupán tsak a' nyomtatásbeli tellyes szabadság által lehet elérni, Ministereinek tanátsát kívánta a' Constitutio 26-dik Tzikkelye eránt meghallani. E' meglévén Nov. 28-dikán méltóztatott azt rendelni, hogy tellyes és világos akarátja ő Felségének a' mondott 26-dik Tzikkelyt egész kiterjedésében eddig való erejében megtartani.

Amelia szigetét az Északi Amerikaiaknak hajójik a' multt Dec. 23-dikán elfoglalták. 18-dikán érkeztek-meg a' sziget alá, 22-dikben beizent azoknak a' Vezérjek az Egyesültt Statusok Kormányának nevében a' Sziget Kommendánsához

*Aury*hoz, és más nap megesett tsupán tsak egy ágyúlövés után az elfoglalás. Ez is tsak azért esott, hogy adnák-meg neki a' módját, egyébaránt a' legnagyobb tsensdességgel történt a' változás. *Aury* ugyan a' beizenésre válaszul egy kemény protestáló levelet küldött-ki, de minden el-lentállás nélkül hajóra ült embereivel és eltávozott. Protestálása ilyen forma hangon volt írva: „Vettem az Urnak izene-tét. A' mi Szabad Statusunk sem semmi más Déli Amerikai Tartomány háboru-ban nem volt az Egyesültt Statusokkal. Igen nagyon különösnek tetszhetik tehát midőn az úr azt kéri, a' mi sem soha az Északi Amerikai Statusoké nem volt, sem most nem az. Megengedjen ellenben az úr ezen megjegyzésemért, hogy mi *Fer-randinát* fegyverrel vettük-meg, követ-kezésképpen volt ellenségeink minden jussaiknak birásába léptünk, és azokat vagyoninknak 's életünknek kotzkáztatá-sával egész a' mái napig megtartottuk. Meg nem tudjuk fogni, hogy mitsoda fundamentumon avatkoznak belső dolga-inkba, holott *Florida* és a' Szövetséges Statusok közt az 1795-diki Oct. 27 - diké-től fogva olly pontosan ki vannak szabva a' határok. Nem fogy-el a' tsudánk, ha meggondoljuk, hogy mi módon tudtak annyira megfelejtkezni az Egyesültt Sta-tusok, hogy egy olly Nemzetnek teszik ezt az izenetet, melly szinte úgy hartzol most a' függetlenségért, mint ezelőtt 40 esztendőkkel ők hartzoltak. Azt ígérük egyfelől, hogy a' polgároknak birtokai-kat, és jussaikat tekintik, azonban más oldalrol azt parantsolják, hogy mind azt hagyjuk mi hátra, a' mit akkor találtunk a' szigeten, mikor azt elfoglaltuk. Ez a' kívánság egészen ellenkezik a' Nemzetek törvényével, melly szerént az ilyen nyil-vánvaló vagyona az ellenségnek a' győző-delmet illeti, ha tsak másként nem alkud-tak. A' Spanyol Király nevében, vagy

mint annak szövetségesei úgy tselekszik-e ezt az urak? Az Elölülőhöz magához terz-szük ezt a' kérdést fel, méltó hogy illy fontos dolog megvizgáltassék. Az urak' igasság szeretetétől azt kívánom, hogy az Elölülőnek meghatározásáig minden ügy maradjon mint van, és haladék nél-kül által küldöm a' szükséges darabokat az urak kormányának.“ *Aury.*

Ezt a' Protestálást *Washingtonba* küldöttél, és úgy volt a' híre, hogy még az Anglus Minister *Bagot* is protestált volna az ellen; de a' *National Intelli-gencer* ennek egyátallyán fogva ellene mond.

Afrikai Ragadozó Statusok.

A' mostani *Algiriai* Deynek kegyet-lenkedéséről, és szilaj magaviseletéről mind több hírek érkeznek. Admiralis *Sir Sidney Smith* nem régiben ezen tárgy felett ismét új tudósítást kapott *Al-giriából*, mellyet a' tengeri tolvajok megzabolázására, es a' Keresztyén Rab-szolgáknak kezeik közzül való kiszabadi-tására általa fundáltt Intézettel azonnal közlött. Ezen tudósítást a' Dec. 23-dikán *Algiriából* elevezett *la belle Marien*-vü hajó hozta *Port Mahonba*. „Az új Dey, *Aly Hodgja*, így szöll a' mon-dott tudósítás, a' legfelsőbb hatalmat egy nagy tsoport Maurusok segítségénél fog-va kézére keritvén, kegyetlenkedésében már semmi határt nem esmer; egy Eu-rópai Hatalmasságra sem tekint, minden Consulokat, az Udvarát és testörzöit té-vő Szeretsenek által rettegésben tart, úgy hogy ezek kéntelenek házaikat mindég zárva tartani, mert még ezek sem meg-sérthetetlenek többé. *Aly*, Elejinek pa-lotáját lerontatta, és egy erősségbe köl-tözködött, mellyet *Császárvárnak* ne-vez; az itt rakásra gyüjtött nagy kintset elfoglalta, és azzal, mellyet eddig mint valamely szent letett dolgot úgy nézték,

ő a' maga ijjesztő katonáit fizeti. Az Angliai Consulság' kereskedő zsidójának két leányait, két nappal azután pedig *Pominibio* Frantzia Vendégfogadósnak a' leányát ragadtatta-el. Ennek az utolsónak férjhez kellett hozzá menni, és most már Fejedelmi Aszszony, míg úgy nem jár mint a' *Tittery* Deynek a' leánya, kit *Hangi Aly* az elébbi Dey hasonlóképpen elragadott, és a' Deynek megöletése után éhel halással küszködve 's egészen öszve aszva találták meg a' tömlőtben. A' Consulok már nem mernek Audientziára is menni, ha mennek pedig panaszaik helyett más haszontalanságokrol kell beszélniek. Ez a' mostani Dey Török, és különös Systemája van, az t. i. hogy a' tulajdonképpen való hazafiakat, kik a' Országban születettek, a' maga hazájafiaival ellenségeskedésbe tartsa. A' Törökök ezt, el lehet gondolni, hogy nem szeretik; már egy előkelő Török próbált is ellene valamit, de mi lett belőle? az, hogy megfogatta, és azért hogy az elébbi Deynek familiájából való volt, vagy hogy valaha vendége volt, nem ölette meg, hanem 1000 aranyat adván neki számkivetésbe küldötte. Ez a' Török azolta *Mahonba* megérkezett.

B é t s.

Ő Cs. Kir. Felsége Mélt. Monyorókereki Gróf *Erdödy Sándor* ő Ngát, Varasd Vármegyének örökös, és valóságos Fő Ispánnyát, Valóságos Titkos Tanácsosi rangal méltóztatott, a' tisztelt Gróf úrnak számos érdemeire való tekintetből megtisztelni. Ezen tulajdonságban már ő Exc.ja Horváth Országi Bán N. M. Gróf Gyúlay Kegyelmes úrnak kezébe a' bitet le is tette.

* * *

Felséges Urunk, a' külömben új esztendő napján megesni szokott gállát a' maga születése napjára méltóztatott által tenni, és egyszersmind azt rendelni, hogy

ez az innepi pompa e' folyó hónapnak 15-dikén vasárnapon essen-meg. Ehez képpent a' tsak most említett napon dél előtt 9 órakor elkezdődtek az Udvarba való kotsizások. Legelsőben Cs. Kir. Fő Udvari Marsall Gróf *Wilczek*, hatlovas gálla kotsijában, szolgálit elő botsátva. és egy Udvari Furirtól kísértetve ment az Udvarba. Ezután következtek a' Cs. K. Testörző seregek, és az Udvari strázsák; legutólján ment Cs. K. Fő Lovászmester Gróf *Trauttmansdorf-Weinsberg* lóháton, maga előtt lovagoltatván szolgálit, házitisztjeit, és az Udvari templomhoz tartozó személyeket; a' Cs. istállóbol 12 gazdagon felszerszámozott lovak, és a' Fő Lovászmesternek két lovas gállahintója ment leghátul. 10 órakor a' Cs. K. Fő Udvari Hivatalok, úgy szinte a' Fő Udvar Mester és a' Felséges Császárné Fő Udvarimesternéje, a' szolgálaton lévő *Palota Dámákkal*, kinyilatkoztatták ő Cs. K. Felségeknek, jókivánásaikat; melly végre az Érsekek, a' Status Ministerek a' Status Tanácsosokkal, az Udvari Hivataloknak fejeik, a' Feldmarsallok, a' Testörző Kapitányok, az Arany Gyapjas, és Nagy Keresztes Vitézek az Audientzián megjelentek. 11 órakor méltóztatott ő Felségek az egész Udvartól kísértetve az Udvari Templomba menni, és az Istentiszteleten jelen voltak. Kijöven ő Felségek a' Templombol, a' Követeket botsátották magokhoz Audientziára. Ezután a' Czeremoniás szálában nagy ebéd volt.

E' folyó hónap 13-dikán pedig a' Felséges Császárnénak mint a' Tsillagos Keresztes Dámák Rendje' legfőbb Pártfogójának rendeléséből az Udvari Templomban, a' boldog emlékezetü *Eleonora* Császárnénak, mint ezen Rend' fundálójának emlékezetére Mise tartatott, mellyen mind maga a' Fels. Császárné mind az itt helyben lévő Keresztes főaszszonyságok megjelentek.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Budáról Febr. 15-dikén. — Fels. Urunknak e' folyó hónap 12-dikére esett születése napját, Magyar Országának fővárosa is meginneplette. Öszve gyűltek del előtt 11 órakor a' Királyi varba a' fő Egyházi személyek, Cs. K. Titkos Tanácsos, és Kamarás Urak, a' Fő Generalisság, a' Budai 's Pesti fő hivatalok, a' Kir. Univerzitas, Kalonáság, Nemesség, a' Vármegyei 's a' két városbeli Tisztviselők, minnyájan nagy gállaban, és ő Cs. Kir. Fő Herczegségét Országunknak Nádorispánnyát a' Várbeli templomba kísérték. Itt Egri Érsek N.M. és Főtiszt. *Nagy Szaltnyai B. Fischer István* ő Excja nagy misét szolgáltatott. A' Templomi ájtatosság alatt ágyúval 's puskákkal való lövöldözések történtek. Vége lévén az Istentiszteletnek az öszveséges egybegyülekezett Fő Méltóságoknak és Úraságoknak serege, a' Kir. Várban, ő Cs. K. Fő Herczegsége az Ország Palatinusa előtt, Felséges Urunknak születése napjára való alázatos szerentséltető jó kívánásaikat kijelentették. Delben ő Cs. Kir. Fő Herczegségénél nagy ebéd volt. Sokan ezen alkalmatosságot hasznos alamisnálkodásra használták.

* * *

A' *Debretzeniek* tellyességgel nintsenek megelégedve a' közelebbi vásárral. Azt mondják hogy olyan rossz ára volt mindennek, hogy sok kalmárok, és kereskedők még csak annyi pénzt sem tudtak bevenni, a' mennyit a' fuvar tett. Voltak pedig ezek között olyanok is, a' kik Pestről Debreczenig 1 ma'sa terehtől 18 forintot fizettek. Külföldiek sokkal számosabban voltak most, mint egyébkor. — A' legtisztább buzának Pos. mé-

reje 6 forint, az Árpáé 3 forint; — 1 ma'sa szalonna 50 - 70 forint; a' bornak akója 6 forint volt; de nem volt vevő. — A' kövér ökröket megvettek; de a' soványra rá sem néztek. A' Szilagyságban fél mérő zab 40 xron kelt; hanem ez a' mérő 1/5-el kisebb a' Posoninál.

* * *

Bazingban e' folyó hónapnak 10-dikén a' Városi Magistratusnak székújítása Méltóságos Udvari Tanácsos és Szent István Királyi Rendjének Keresztes Vitéze *Galgóczy Antal* ő Ngának, mint K. Biztosnak előlülése alatt ekképpen esett meg. Először a' Sz. Lélek Isten segítségével hívattatott; azután kezdődött el a' székújítási foglalatosság. Ezen alkalmatossággal két új Senátorok tétettek: t. i. *Haaz Tobiás*, és *Pauer Godefredus* urak. Birónak választatott *Faudus Mátyás* — Polgármesternek *Vürtzler Sámuel*, Város Kapitányának pedig *Pauer Godefredus* ur.

Esztergomban hasonlóképpen e' folyó hónapban tartatott a' Városi Tisztviselőknek Restauratiója, Kir. Tanácsos és rendes Vics-Ispány Mélt. Csikvacsarsy *Miklósffi Imre* ő Ngának mint K. Commissariusnak előlülése alatt. Város Birájává választatott *Kollár Antal*, — Polgármesterré *Muzsik Ferentz* ur, az eddig volt Város Kapitánya *Tarkovics Basilus* ur megmaradott. Senátorra lett, Vármegye Archivariususa *Tit. Falk János* ur.

R é g i s é g e k.]

Egy *Ferentz*' Szerzetéből való Missionarius Egyiptomból sokféle ritkasággal megrakodva tért nem régiben vissza. Hozott egy aranyozással, madárképekkel,

és hieroglyphumokkal feltzifrázott mumiá ruhát. Három papirus tekertsek voltak ezen ruha alatt, de csak kettő maradt-meg épségben, t. i. a' nyakán és vállán lévő. Hieroglyphumok vannak rajtuk. Hozott még ugyan ez a' Missionarius egy nagy papirustekertsetis, mellyen jobbról balra irtt betűk vannak, és fellyül 's közepén veressel vannak azok írva. Ha majd ezt a' Párisban lévőekkel össze hasonlítják, több világosságot fognak azokról a' régiségekben gyönyörködők kapni.

Romában pedig csak kevéssel ezelőtt ilyen fellyülírássra akadtak a' *Colonna di Foca*-nál:

QUOD A TE MIHI FIERI
CYRILLE
INIQUA FORTUNA INVIDET
HOC EGO TIBI FECI
MATER INFELICISSIMA

Ez ugyan éppen nem látszik a' legrégibbek közé tartozni, de együgyü érzékenységű foglalatja és rövidege szint-ollyan betsésé teszi azt, mint akármelley nagyon régi hasonló fellyülírást.

N u n t i u m

de Libris partim iam editis; quam edendis
quos

Reverendissimus Praepositus ad B. M. V. de Adony SS. Theologiae Doctor, et in Universitate Viennensi Emeritus Professor Pub. Ord. et Decanus Can. Reg. Lat. Claustro-Neoburgensis hisce promulgari curat.

1) Institutiones in S. Scripturam Tomuli
duo in 8vo, quorum primus est *Opera-
rum omnium*

Primus. Alter

Secundus. Vindobonae 1814. a 12 fl.
in Schedis.

2) Paraphrasim Psalmorum ex Hebraico
adornatam. Vindobonae in 8vo. I. T.
1814. 10 fl. Schedis.

Tertius Tomus Omnium Operum.

3) Institutiones Theologiae Moralis in
III. Tom. in 8vo. Vindobonae 1817.
Constant 10 fl. in Schedis.

Quorum primus est Oper.

omnium

Tomus *Quartus*

secundus

Tomus *Quintus*

Tertius

Tomus *Sextus.*

Hae Institutiones prostant etiam in
III. Tomulis sine annotatione *Omnium
Operum* segregatim procurandae, aequae
10 fl. in Schedis.

Institutiones Theologiae Moralis Cel-
sissimus Princeps Archi-Episcopus Vien-
nensis pro suo Clero cum sint *usui exa-
minandorum pro Cura animarum elu-
cubratae* speciali circulari Ordinatione
destinavit, et procurandas maxime com-
mendavit.

Edenda Opera hisce novellis notitiae
amatorum dabuntur, dum prelo subji-
cientur.

Operum horum Amatores possunt
suas Litteras sive ad Editorem Magyar
Juris, sive ad ipsum Rdsimum Autho-
rem Viennae *in der Renngasse* Nro.
158. sive ad R. R. P. Romanum Patrum
Carmelitarum Provinciale *in der Leo-
poldstadt* Franco tamen inscribendas
dirigere.

Száz forint huszas pénzért, adtak Váltó czédulában: —
Febr. 17-dikén 297½ — 18-dikén 292 — 19-dikén 292 — forintot